

Robek, Edmund

Słowo wstępne

Warszawskie Studia Pastoralne 1, 4-6

2005

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Słowo wstępne

Teologia pastoralna jest „naukową refleksją o codziennym wzrastaniu Kościoła, w mocy Ducha Świętego, w kontekście historii (...). Ma status pełnoprawnej dyscypliny teologicznej, ponieważ czerpie z wiary zasady i kryteria działalności duszpasterskiej Kościoła w historii (...). Wśród tych zasad i kryteriów szczególnie ważne miejsce zajmuje ewangeliczne rozeznanie sytuacji społeczno-kulturalnej i kościelnej, w której prowadzona jest działalność duszpasterska. Wiedzę zdobyta dzięki studium teologii pastoralnej, należy wykorzystać w zastosowaniach praktycznych, to jest w określonych formach posługi duszpasterskiej” (Jan Paweł II, Adhortacja apostolska *Pastores dabo vobis*, 57). To określenie teologii pastoralnej stało się bezpośrednią inspiracją dla powstania nowego czasopiśma: „Warszawskich Studiów Pastoralnych”.

Powstaje jednak pytanie: czy na rynku wydawnictw teologicznych jest jeszcze miejsce dla nowego periodyku? Odpowiedź przychodzi łatwo, kiedy sięgnie się do dokumentów Kościoła. W Deklaracji o wychowaniu chrześcijańskim *Gravissimum educationis* Ojcowie soborowi podkreślają, że „Kościół stara się usilnie o taki rozwój poszczególnych dyscyplin, oparty na ich własnych założeniach i metodach oraz na wolności właściwej badaniom naukowym, aby każdego dnia osiągnąć głębsze ich rozumienie oraz po dokładnej ocenie nowych problemów i badań wyraźnie dostrzeżono, w jaki sposób wiara i rozum prowadzą do tej samej Prawdy (...). W ten sposób należy zadbać o publiczną, stałą i powszechną obecność myśli chrześcijańskiej we wszelkich dążeniach do rozwoju wyższej kultury, a wychowankowie teologicznych instytutów winni stać się ludźmi naprawdę wyróżniającymi się wiedzą i przygotowanymi do pełnienia w społeczeństwie ważnych obowiązków oraz być świadkami wiary w świecie (...). Ponieważ postęp nauk oparty jest przede wszystkim na badaniach specjalistycznych o wysokim walorze naukowym, na uniwersytetach i fakultetach katolickich należy najbardziej popierać te instytuty, które służą przede wszystkim rozwojowi badań naukowych” (10).

I dalej piszą Ojcowie soborowi w tym dokumencie: „Kościół bardzo wiele oczekuje od działalności fakultetów teologicznych. Im właśnie powierza bardzo odpowiedzialne zadanie przygotowania własnych wychowanków (...) przede wszystkim do nauczania w ośrodkach wyższych studiów kościelnych czy do samodzielnej pracy naukowej, czy wreszcie do podjęcia trudniejszych obowiązków apostołstwa intelektualnego. Zadaniem tych fakultetów jest także dokładniejsze badanie różnych dziedzin nauk teologicznych w taki sposób, aby otrzymać coraz głębsze poznanie Objawienia, aby pełniej ukazało się przekazane przez przodków dziedzictwo mądrości chrześcijańskiej, aby rozwijał się dialog z braćmi odłączonymi i z niechrześcijanami oraz aby można było odpowiedzieć na pytania powstałe na skutek postępu naukowego. Z tego powodu fakultety kościelne, po odpowiedniej rewizji własnych statutów, powinny gorliwie rozwijać nauki teologiczne i inne związane z nimi dziedziny wiedzy, a stosując nowoczesne metody i pomoce, przygotowywać słuchaczy do głębszych badań” (11). „Ścisłjsza koordynacja i współpraca, szczególnie na płaszczyźnie instytucji akademickich, przysporzy więcej korzyści. Dlatego różne wydziały każdego uniwersytetu powinny okazywać sobie wzajemną pomoc, na ile na to pozwalają dziedziny przez nie uprawiane. Również uniwersytety niech dążą do współdziałania, organizując wspólne spotkania międzynarodowe, dzieląc się badaniami naukowymi, powiadamiając się nawzajem o osiągnięciach, prowadząc okresową wymianę pracowników naukowych i podejmując inne inicjatywy, które służą umocnieniu współpracy” (12).

Jan Paweł II w Adhortacji apostołskiej *Ecclesia in Europa* podkreśla, że „ze względu na ogromne znaczenie nauki i osiągnięć technicznych w kulturze i społeczeństwie Europy, Kościół posługując się własnymi środkami poznania teoretycznego i możliwościami w zakresie inicjatyw praktycznych, powinien wysuwać swoje propozycje wobec nauki oraz jej zastosowań; wskazywać na niewystarczalność i nieadekwatność koncepcji inspirowanej scjentyzmem, która przyznaje obiektywną wartość jedynie wiedzy doświadczałnej, a równocześnie przypominać kryteria etyczne, które są wpisane w naturę człowieka” (58).

„Warszawskie Studia Pastoralne”, nowe czasopismo naukowe, które powstało w Sekcji Teologii Pastoralnej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, będzie spełniać przedstawione powyżej zadania teologii, która powinna być nachylona pastoralnie. „Warszawskie Studia Pastoralne” będą tak przygotowane programowo, żeby mogły stanowić rzetelną informację naukową dla osób duchownych i wiernych świeckich, być pomocne

w zdobywaniu wiedzy teoretycznej i praktycznej z teologii pastoralnej, a także pomagały w prowadzeniu dialogu religijnego z innymi wykształconymi ludźmi i wreszcie inspirowały spełnienie własnego powołania chrześcijańskiego. Artykuły, publikowane na łamach „Warszawskich Studiów Pastoralnych”, zapewnią osobom duchownym i świeckim dostęp do najnowszych wyników badań pastoralnych i umożliwią zapoznanie się z bieżącymi problemami pastoralnymi Kościoła. „Pastoralistów” zachęcamy do czytania i promowania „Warszawskich Studiów Pastoralnych”, a także do współpracy naukowej i redakcyjnej.

Zespół redakcyjny wyraża najserdeczniejsze podziękowania wydawnictwu Rafael, które zechciało objąć patronatem medialnym Sekcję Teologii Pastoralnej UKSW i sponsoruje druk niniejszego pisma.

ks. Edmund Robek SAC